

Publicerad 2012-02-20 05:15 av FleursDuMal

Spelet: Vaginnan

Kaféet hade en rutig duk och fönster som regnet hamrade mot och jag sa:

”jag har otur i spel, så kanske har jag tur i kärlek”

hon log åt min idé, och strök bort strösocker från den röda underläppen. Tänderna sjönk ner i äppelmunken igen och som rovdjuret slukar bytet åt hon mig med blicken.

”kärlek är ett spel”, sa varginnan. Hennes fingertoppar glittrade av socker och hon gick. En suck av Chanel No. 5 maskerade lukten av blod. Ute hamrade regnet fortfarande.

~~ja, sa jag för mig själv, kärlek är ett spel. Kaffet var beskt, alldeles för beskt för att drickas ensam.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FleursDuMal med Poeter.se id #33985 innehar upphovsrätten